

Yonah, Moshe & Eliyahu VS GOD!!

Part 2: Moshe vs GOD

יונה פ"ד

I Kings 19

(4) But he himself went a day's journey into the wilderness, and came and sat down under a broom-tree; and he requested for himself that he might die. He said, "It is enough. Now, O Lord, take away my life, for I am not better than my fathers."

Shemot 32

(31) Moshe returned to Hashem and said, "Please, this people has sinned a great sin, and they have made for themselves a god of gold. (32) And now, if you forgive their sin..., and if not, erase me, please, from Your book which You have written." (33) Hashem said to Moshe, "He who has sinned against Me, I will erase from My book."

Brachot 32a

And Shmuel said: The term *vayhal* teaches that **Moses gave his life** for Israel, as it is stated: "And if not, erase me, please, from Your book" (Exodus 32:32).

Ramban ibid

In my opinion [the interpretation of the verse is as follows]: Moses said, "Yet now, if Thou wilt forgive their sin in Thine mercies [- well and good]; but if not, blot me out in their place **from the book of life**, and I will share their punishment,"

Pirkei D'Rebbe Eliezer 10:1

Why did he flee? Because on the first occasion when (God) sent him to restore the border of Israel, his words were fulfilled, as it is said, "And he restored the border of Israel from the entering in of Hamath" (2 Kings 14:25). On the second occasion (God) sent him to Jerusalem to (prophecy that He would) destroy it. But the Holy One, blessed be He, did according to the abundance of His tender mercy and repented of the evil (decree), and He did not destroy it; thereupon they called him a lying prophet. On the third occasion (God) sent him against Nineveh to destroy it. Jonah argued with himself, saying, I know that the nations are nigh to repentance, now they will repent and the Holy One, blessed be He, will direct His anger against Israel. And is it not enough for me that Israel should call me a lying prophet; but shall also the nations of the world (do likewise)? Therefore, behold, I will escape from His presence to a place where His glory is not declared.

Jer. Sanhedrin 11:5

Rebbi Jonah said, Jonah ben Amitai was a true prophet. You find that when the Holy One, praise to Him, told him, *get up and go to the great city of Nineveh and call out over it that their evil came before Me*, Jonah said, I know that Gentiles are close to repentance; if I would go and prophesy for them and they repented, the Holy One, praise to Him, would make himself paid from the haters of Israel. What can I do? I must flee!

1. מלכים א יט

(ד) והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחד וישאל את נפשו למוות ויאמר רב עתה ה' קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי :

2. שמות לב

(לא) וישב משה אל־יהוה ויאמר אֲנִי חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי זָהָב: (לב) וְעַתָּה אֲסִיחֶנִּי מִסֵּפֶרְךָ וְאֶסְכַּל אֶת־נַפְשִׁי מִיָּדְךָ: (לג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֲמַחֲנֵה מִסֵּפֶרִי:

3. גמ' ברכות לב.

וישאל אומר: מלמד שמיסר עצמו למיתה עליהם, שנקמר: "ואם אין מחני נא מספרך" (שמות ל"ב: ל"ב).

4. רמב"ן שם

לפי דעתי, כי משה אמר ועתה אם תשא חטאתם, ברחמך, ואם אין מחני נא תחתם מספר החיים ואסבל אני ענשם...

5. פדר"א (י: א)

ולמה ברח? אלא פעם ראשון שלחו להשיב את גבול ישראל ועמדו דבריו, שנאמר (מלכים ב יד, כה): "הוא השיב את גבול ישראל מלבווא חמת" וכי. פעם שניה שלחו לירושלים להחריבה, כיון שעשו תשובה הקדוש ברוך הוא עשה כרוב חסדיו ונחם על הרעה ולא חרבה, והיו ישראל קוראין אותו נביא שקר. פעם שלישית שלחו לנינוה, דן יונה דין בינו לבין עצמו, אומר: אני יודע שזה הגוי קרובי התשובה הם, עכשיו עושין תשובה והקדוש ברוך הוא שולח רגזו על ישראל, ולא די שישאל קורין אותי נביא השקר אלא אף העכו"ם. הרני בורח לי למקום שלא נאמר כבודו שם...

6. ירושלמי סנה' פי"א דף ל' עמ' ב'ה"ה

אמר רבי יונה. יונה בן אמיתיי נביא אמת היה. את מוצא בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפניי. אמר יונה. יודע אני שהגוים קרובי תשובה הן. והריני הולך ומתנבא עליהם והם עושין תשובה והקדוש ברוך הוא בא ופוצץ משונאיהן של ישראל. ומה עלי לעשות. לברוח.

Mechilta D'Rebbbre Yishmael Boh 1

R. Yochanan said: Jonah went (on that voyage) only to cast himself into the sea, as it is written (Jonah 1:12) "And he said to them: Lift me up and cast me into the sea." All this do you find with Moses and the (other) prophets, that they gave their lives for Israel. What is written of Moses? (Exodus 32:32) "And now, if You forgive their sin — and if not, blot me out of Your book which You have written." (Numbers 11:15) "If thus You do with me, kill me if I have found favor in Your eyes and let me not look upon my evil" (i.e., the destruction of Israel). What is written of David? (II Samuel 24:17) "Behold, I have sinned and I have been corrupt. But these sheep, what have they done? Let Your hand be in me and in the house of my father." In all places you find that Moses and the (other) prophets gave their lives for Israel.

7. מכילתא דרבי ישמעאל (מס' דפסחא בא א)

רבי נתן אומר: לא הלך יונה אלא לאבד את עצמו בים, שנאמר: (יונה א, יב) "ויאמר אליהם: שאוני והטילני אל הים... את מוצא, שהרי האבות והנביאים נתנו נפשם על ישראל. במשה מה כתוב? (שמות לב, לב) "ועתה אם תשא חטאתם, ואם אין, מחני נא מספרך אשר כתבת." בידו מה כתוב? (דברי הימים א כא, יז) "ויאמר דויד אל האלהים: הלא אני אמרתי למנות בעם? ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי, ואלה הצאן מה עשו? יי אלהי! תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך, לא למגפה!" הא בכל מקום את מוצא, שהרי האבות והנביאים נתנו נפשם על ישראל.

י"ג מידות הרחמים אצל מש"ר**Rashi Shemot 33:18**

AND HE SAID I BESEECH THEE, SHOW ME THY GLORY - Moses saw that the hour was propitious and that his petitions were being favorably received, he therefore made a further request — that God should let him behold a reflection of His Glory.

8. רש"י שמות לג: יח

(יח) ויאמר הראני נא את כבודך - ראה משה שהיה עת רצון ודבריו מקבלים, והוסיף לשאל להראותו מראית כבודו:

Ramban ibid

AND HE [Moses] SAID: 'SHOW ME, I PRAY THEE, THY GLORY.' Moses desired that he should actually see in clear sight the Glory of G-d. It is possible that *Thy Glory* here means the Great Glory — the clear vision. And G-d answered him, *I will make the measure of all My goodness pass before thee*, that you will comprehend and understand all My goodness more than all men, but the vision of the Presence that you have asked for, you will not be able to see.

AND I WILL PROCLAIM THE NAME OF THE ETERNAL BEFORE THEE. I will proclaim before you the Great Name, for you will not be able to see Him. AND I WILL BE GRACIOUS [through it] TO WHOM I WILL BE GRACIOUS, AND WILL SHOW MERCY [through it] TO WHOM I WILL SHOW MERCY. This means that by this proclamation you will know the attributes of graciousness and mercy, by which people are shown grace and mercy through My name and through My goodness. It is with reference to this [knowledge received by Moses] that G-d said of him, *he is trusted in all My house*, for a man's goodness is in his house.

9. רמב"ן שמות לג: יח

(יח) ויאמר הראני נא את כבודך בקש שיהיה רואה במראה ממש את כבוד השם. ויתכן כי יהיה "כבודך" ככאן הכבוד הגדול אספקלריא המאירה. וה' ענה אותו אני אעביר מדת כל טובי על פניך, שתשיגנו ותתבונן בכל טובי יותר מכל האדם, כי מראה הפנים ששאלת לא תוכל לראותם (יט) וקראתי בשם ה' לפניך, שאקרא לפניך השם הגדול שלא תוכל לראותו, וחנתי בו את אשר אחן ורחמתי בו את אשר ארחם, שתדע בקריאה ההיא מדת החנינה ומדת הרחמים אשר יחוננו וירחמו בשמי ובטובי, ועל זה נאמר (במדבר יב ז) "בכל ביתי נאמן הוא", כי טוב האדם בביתו:

Rashi Shemot 34

THE LORD, THE LORD — This is the attribute of Divine mercy. The one (the first ה') alludes to God having mercy on the sinner before he sins and the other after he has sinned and repented (Rosh Hashanah 17b).

SLOW TO ANGER — He defers (מאריך) His anger and does not hasten to punish — it may be that the sinner will repent.

AND ABUNDANT IN MERCY — to those who need mercy because they have not sufficient merits to be saved by them.

AND TRUTH — faithfully rewarding those who perform His will.

means God keeps (stores up) the mercy which a person does in His presence,

TO THOUSANDS — to two thousand generations (the plural, "generations", and "two" is the least that this can imply; cf. Rashi on Exodus 20:6).

These are sins committed presumptuously (with premeditation). עוונות — These are sins committed rebelliously.

10. רש"י שמות פרק לד

(ו) ה' ה'. מדת רחמים היא, אחת קדם שיחטא, ואחת אחר שיחטא וישוב (ראש השנה י"ז):

ארוך אפים. מאריך אפו ואינו ממהר לפרע, שמה יעשה תשובה:

ורב חסד. לצריכים חסד — שאין להם זכויות כל כך:

ואמת. לשלם שכר טוב לעושי רצונו:

(ז) נצר חסד. שהאדם עושה לפניו:

לאלפים. לשני אלפים דורות:

עון ופשע. עוונות — אלו הזדונות, פשעים — אלו המרדים שאדם עושה להקעים:

ונקה לא ינקה AND WHO WILL BY NO MEANS CLEAR THE GUILTY — According to its plain sense this means that He is not altogether indulgent to sin (He does not entirely remit the punishment), but little by little exacts punishment from him (the sinner). Our Rabbis, however, have explained: ונקה, And he clears — He clears those who repent, לא ינקה, He does not clear — but does not clear those who will not repent (Yoma 86a). VISITING THE INIQUITY OF THE FATHERS UPON THE CHILDREN — when they retain in their hands (follow the example of) the evil doings of their ancestors. This must be the meaning because in another verse of a similar character it has already been stated: of them that hate Me (cf. Exodus 20:5: Visiting the iniquity of fathers upon the children, upon the third and fourth generation of them that hate Me (Berakhot 7a; Sanhedrin 27b). means AND UPON THE FOURTH GENERATION — It follows, therefore, that the measure of good (reward) is greater than the measure of punishment in the proportion of one to five hundred, for in respect to the measure of good it says: “Keeping mercy for thousands” (two thousands at least) (cf. Rashi above: Tosefta Sotah 4:1; see also Rashi on Exodus 20:5).

Rosh Hashanah 17b

“And the Lord passed by before him, and proclaimed” (Exodus 34:6). Rabbi Yohanan said: Were it not explicitly written in the verse, it would be impossible to say this. The verse teaches that the Holy One, Blessed be He, wrapped Himself in a prayer shawl like a prayer leader and showed Moses the order of the prayer. He said to him: Whenever the Jewish people sin, let them act before Me in accordance with this order and I will forgive them.

“The Lord, the Lord” - I am He before a person sins, and I am He after a person sins and performs repentance, “God, merciful and gracious” (Exodus 34:6).

Rav Yehuda said: A covenant was made with the thirteen attributes that they will not return empty-handed, as it is stated: “Behold, I make a covenant” (Exodus 34:10).

Selichot

God, Ruler, who sits on a throne of mercy, who behaves piously, who forgives the sins of his nation, passing the first one first, who has abundant forgiveness to sinners, who acts justly with everything flesh and spirit, You will not repay them in accordance with their evil. God, you taught us to say the Thirteen, so remember for us today the covenant of the Thirteen, as you informed the Humble One (Moses) in ancient times as it is written, “and God descended in a cloud and he stood with Him there, and he called out in the name of God,”

Sanhedrin 111a

Moses made haste and bowed his head toward the earth and prostrated himself” (Exodus 34:6–8), What did he see? Rabbi Hanina ben Gamla says: He saw the attribute of slow to anger... as it is taught in a *baraita*: When Moses ascended on high, he discovered the Holy One, Blessed be He, sitting and writing: Slow to anger. Moses said before Him: Master of the Universe, is Your attribute of slow to anger only to be used for the righteous? God said to him: It is an attribute even for the wicked. Moses said to Him: Let the wicked be doomed. God said to him: Now, you will see that you will need this! When the Jewish people sinned He, said to Moses: Didn't you say to Me that the attribute of slow to anger is for the righteous alone? Moses said before Him: Master of the Universe, and isn't this what You said to me: It is an attribute even for the wicked? And that is what is written: “And now, I pray You, let the power of my Lord be great, as You have spoken, saying” (Numbers 14:17).

ונקה לא ינקה. לפי פשוטו משמע שאינו מוותר על העון לגמרי, אלא נפרע ממנו מעט מעט, ורבותינו דרשו מנקה הוא לשבים ולא ינקה לשאינן שבים (יומא פ"ו):

פקד עון אבות על בנים. כשאוחזים מעשה אבותיהם בידיהם, שכבר פרש במקרא אחר לשנאי (שמות כ'): ועל רבעים. דור רביעי; נמצאת מדה טובה מרבה על מדת פרגנות אחת לחמש מאות, שבמדה טובה הוא אומר נצר חסד לאלפים (תוספתא סוטה ד):

11. גמ' ראש השנה יז:

“ויעבור ה' על פני ויקרא”. אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב, אי אפשר לאומרו. מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא בשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישאל חוטאין — יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם.

“ה' ה'” — אני הוא קודם שיחטא האדם, ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה — “אל רחום וחנון”.

אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר: “הנה אנכי כורת ברית”.

12. סדר סליחות

אל מלך יושב על פסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניי מקדם, כמו שכתוב ויירד ה' בענן ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם

13. סנהדרין קיא.

“וימהר משה ויקד ארצה וישתחו”. מה ראה משה? רבי חנינא בן גמלא אמר: “ארך אפים” ראה... דתנא: כשעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וכותב “ארך אפים”. אמר לפניו: רבוננו של עולם, “ארך אפים” לצדיקים? אמר לו: “אף לרשעים”. אמר ליה: רשעים יאבדו! אמר ליה: השתא חזית (מאי) דמבעי לך. כשחטאו ישראל, אמר לו: לא כך אמרת לי “ארך אפים לצדיקים” [ע"ב] אמר לפניו: רבוננו של עולם, ולא כך אמרת לי: “אף לרשעים”? והיינו דכתיב: “ועתה יגדל נא כח ה' בפאשר דברת לאמר”.

Jer. Ta'ananit 2:1

Rebbi Samuel bar Nahman in the name of Rebbi Jonathan: It is not written here "slow in one anger" but "slow in anger". He is slow in anger with the just ones, and slow in anger with the evil ones.

Right wouldst Thou be, O Lord, if I were to contend with Thee: yet I will reason these points of justice with Thee: Why does the way of the wicked prosper? why are all they happy that deal very treacherously? Thou hast planted them, indeed, they have taken root: they grow, indeed they bring forth fruit: Thou art near in their mouth, and far from their inward parts. But Thou, O Lord, knowst me: Thou hast seen me, and tried my heart towards Thee: pull them out like sheep for the slaughter, and prepare them for the day of slaughter. How long shall the land mourn, and the herbs of the whole field wither? for the wickedness of them that dwell there, the beasts and the birds are consumed; because they said, He shall not see our last end. If thou hast run with the footmen, and they have wearied thee, then how canst thou contend with horses? And dost thou feel secure in the land of peace? how wilt thou do in the wild country of the Yarden? For even thy brethren, and the house of thy father, even they deal treacherously with thee: indeed, they are in full cry after thee: believe them not, though they speak fair words to thee.

Habakkuk 1

The burden which Havaquq the prophet did see. O Lord, how long shall I cry, and Thou wilt not hear! I cry out to Thee of violence, and Thou wilt not save! Why dost Thou show me iniquity, and cause me to behold mischief? for spoiling and violence are before me: and there is strife; and contention raises its head. Therefore Tora is slackened, and justice does not go out triumphantly: for the wicked man besets the righteous, so that justice goes out perverted.

Psalms 25:i

Good and upright is the Lord: therefore does he instruct sinners in the way.

Jer. Makkot 2:6

They asked Wisdom, what is the punishment of the sinner? She told them, *evil will pursue sinners*. They asked Prophecy, what is the punishment of the sinner? She told them, *the sinning soul is the one which will die*. They asked the Holy One, praise to Him, what is the punishment of the sinner? He said to them, let him repent and it will be atoned for him. That is what is written, *therefore, He teaches the way to the sinners*, the way to repentance.

Kohelet 8

Because sentence against an evil work is not executed speedily, therefore the heart of the sons of men is fully set in them to do evil. Though a sinner do evil a hundred times, and his days are prolonged...

There is a vanity which is done upon the earth; that there are just men, to whom it happens according to the deeds of the wicked; again, there are wicked men, to whom it happens according to the deeds of the righteous: I said that this also is vanity.

14. ירושלמי תענית פרק ב דף סה עמוד ב /ה"א

רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יוחנן. ארץ אף אין כתוב כאן אלא ארץ אפיים. מאריך רוחו עם הצדיקים ומאריך רוחו עם הרשעים.

15. ירמיהו יב

(א) צדיק אתה יקוק כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שְׁלוּ כְּלִבְדִּי בְּנֹד: (ב) נטעתם גִּם שָׁרְשׁוֹ יִלְכוּ גִם עֲשׂוּ כָּרִי קְרֹב אֶתְּהָם בְּפִיָּהֶם וְרָחוֹק מִכְּלִיֹּתֵיהֶם: (ג) וְאַתָּה יְקוֹק יִדְעָתָנִי תִרְאֵנִי וּבְחִנָּתְךָ לִבִּי אֶתְּךָ הִתְקַם כְּצֵאֵן לְטִבְחָהּ וְהִקְדִּשְׁם לְיוֹם הָרָגָה: ס
(ד) עַד־מֵתִי תִאָּבֵל הָאָרֶץ וְעֵשֶׂב כְּלֵה־שָׂדֶה יִיבֹשׁ מִיַּעַת לִשְׂבִּי כֹה סִפְתָּה בְּהִמּוֹת וְעוֹף כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה אֶת־אֲחֵרֵיתָנוּ: (ה) כִּי אֶת־רִגְלִים לִרְצֹתָהּ וְיִלְאוּד וְאִיךָ תִתְחַרֶּה אֶת־הַסּוֹסִים וּבְאָרֶץ שְׁלוֹם אֶתְּהָ בּוֹטִחַ וְאִיךָ תַעֲשֶׂה בְּגָאוֹן הַיַּרְדֵּן: (ו) כִּי גִם־אֲחִיךָ וּבֵית־אֲבִיךָ גִם־חֶמְלָה בְּגִדּוֹ גִּדְּ גִם־חֶמְלָה קָרָאֵן אֲחֵרִיךָ מִלֵּא אֶל־תִּאָּמֵן כֹּס כִּי־יִדְבְּרוּ אֵלֶיךָ טוֹבוֹת: ס

16. חבקוק פרק א

(א) הַמִּשָּׁא אֲשֶׁר חִזָּה חֲבֻקִּיק הַנְּבִיא: (ב) עַד אָנֹכָה ה' שׁוֹעִתִּי לֹא תִשָּׁמַע אֲזַעַק אֵלֶיךָ חֲמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ: (ג) לָמָּה תִרְאֵנִי אֲנִי וְעָמַל תִּבְטִי וְשׂוֹד וְחֲמָס לְנִגְדִי וַיְהִי רִיב וּמִדּוֹן יִשָּׂא: (ד) עַל כֵּן תִּפּוּג תוֹרָה וְלֹא יֵצֵא לְנִצָּח מִשְׁפָּט כִּי רָשָׁע מִכְתִּיר אֶת־הַצְּדִיק עַל כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מֵעֵקֶל:

17. תהלים כה:ח

טוב וְיִשָּׁר ה' עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדָרֶךְ:

18. ירושלמי מכות פרק ב דף לא עמוד ד /ה"ו

שָׂאֵלוּ לַחֲכָמָה. חוּטָא מָהוּ עוֹנֵשׁוֹ. אֶמְרָה לָהֶם. חֲטָאִים תִּרְדֹּף רָעָה. שָׂאֵלוּ לְנִבּוּאָה. חוּטָא מָהוּ עוֹנֵשׁוֹ. אֶמְרָה לָהֶן. הַנֶּפֶשׁ הַחוּטָאִית הִיא תָמוּת. שָׂאֵלוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. חוּטָא מָהוּ עוֹנֵשׁוֹ. אֶמְרָה לָהֶן. יַעֲשֶׂה תְשׁוּבָה וְיִתְכַפֵּר לוֹ. הֵינֵנוּ דְכָתִיב. עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדָרֶךְ. יוֹרָה לַחֲטָאִים דָּרֶךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה

19. קהלת ח'

(יא) אֲשֶׁר אִירָעָעָה פְּתִלָּם מַעֲשֶׂה הָרָעָה מִהֲרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּגִיָּהֲאֲדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע: (יב) אֲשֶׁר חֲטָא עֲשֶׂה רָע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ....
(יג) יִשְׁתַּבֵּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֶׂה הָרָשָׁעִים וַיֵּשׁ רָשָׁעִים שְׂמִינִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֶׂה הַצְּדִיקִים אֲמַרְתִּי שְׂגִם־זֶה הָבֵל:

Shemot 32:26-27

then Moshe stood in the gate of the camp, and said, Who is on the Lord's side? let him come to me. And all the sons of Levi gathered themselves together to him.

And he said to them, Thus says the Lord God of Yisra'el, Put every man his sword by his side, and go to and fro from gate to gate throughout the camp, and slay every man his brother, and every man his companion, and every man his neighbour.

Rashi Breishit 1:2

AND GOD SAW THE LIGHT THAT IT WAS GOOD, AND GOD CAUSED A DIVISION — Here, also, we must depend upon the statement of the Agada: He saw that the wicked were unworthy of using it (the light); He, therefore, set it apart (ויבדל), reserving it for the righteous in the world to come (Chagigah 12a).

Pirkei D'Rebbe Eliezer 10

The Holy One, blessed be He, spake to the Torah: "Let us make || man in our image, after our likeness" (Gen. 1:26). (The Torah) spake before Him: Sovereign of all the worlds ! The man whom Thou wouldst create will be limited in days and full of anger; and he will come into the power of sin. Unless Thou wilt be long-suffering with him, it would be well for him not to have come into the world. The Holy One, blessed be He, rejoined: And is it for nought that I am called "slow to anger" and "abounding in love"?

Pesikta Rabbai 4

Moses and Elijah are similar to each other in every way.

Moses is a prophet. Elijah is a prophet.

Moses is called a man of God (Deuteronomy 33:1) and Elijah is called a man of God (1 Kings 17:18)

Moses went up and Elijah went up, as it is said, And it came to pass in the ascension, that Elijah (Ibid. 2:21)

Moses was fed / sustained by a woman - by the daughter of Jethro, they called him and he ate bread (Exodus 2:20) and Elijah - "Please bring me a loaf of bread" (1 Kings 17:11)

Moses fled from Pharaoh and Elijah fled from Jezebel.

... Of Moses it was said whether these as many as men should die (Numbers 16:29) and of Elijah the Lord God of Israel lives [before whom I have stood] if there will be [these years] dew and rain except according to my word (1 Kings 17:1)

Moses gathered Israel to Mount Sinai, and Elijah gathered them to Mount Carmel

Moses destroyed idolators, as it says: "Put every man his sword on his thigh, etc. (Exodus 32:27) and Elijah killed prophets of Baal and slaughtered them.

Moses was jealous, who is for the Lord to me (1 Kings 32:26) and Elijah was jealous, and Elijah said to all the people, "Come near to me, please" (1 Kings 18:30)

Moses was hidden in a cave, 'and I put you in the cleft of the rock' (Exodus 33:22) and Elijah was hidden in a cave, and slept there, as it is written, 'and he came to the cave and spent the night there' (1 Kings 19:9)

Moses came to the mountain of God (Exodus 3:1) and Elijah came to the mountain of God (Kings 32:1 8)

Moses stayed forty days and forty nights without eating or drinking, and Elijah walked in the strength of that eating for forty days.

20. שמות לב

(כו) וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בַּשַּׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלַי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי: (כז) וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־יָרְכוֹ עֲבְרוּ וּשְׁבוּ מִשַּׁעַר לַשַּׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־קָרְבּוֹ:

21. רש"י בראשית א:ד

(ד) וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל. אף בזה אנו צריכין לדברי אגדה, ראיהו שאינו כדאי להשתמש בו רשעים, והבדילו לצדיקים לעתיד לבא.

22. פרקי דרבי אליעזר (היגר) - "חורב" פרק י

אמר הקדוש ברוך הוא לתורה: "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו". אמרה לפניו: "רבון כל העולמות, האדם שלך לעשות קצר ימים ושבע רגז, ובא לידי חטא. ואם אין אתה מאריך את אפך עמו, ראוי הוא כאלו לא בא לעולם". אמר לה: "ועל חנם נקראתי ארך אפים ורב חסד?"

23. פסיקתא רבתי פרשה ד"ה [ויקח אליהו וגו']

ואת מוצא שמשה ואליהו שוין זה לזה בכל דבר: משה נביא אליהו נביא משה נקרא איש האלקים (דברים ל"ג א') ואליהו נקרא איש האלקים (מלכים א' י"ז י"ח) משה עלה למעלה ואליהו עלה למעלה שנאמר ויהי בהעלות אליהו (שם/מלכים ב' ב' א') משה נתכלכל על ידי אשה על ידי בתו של יתרו קראן לו ויאכל לחם (שמות ב' כ') ואליהו נתכלכל על ידי הצרפית לקחי נא לי פת לחם (מלכים א' י"ז י"א) משה ברח מפני פרעה ואליהו ברח מפני איזבל במשה נאמר אם כמות אדם ימותון אלה (במדבר ט"ז כ"ט) ובאליהו חי ה' אלקי ישראל...אם יהיה [השנים האלה] טל ומטר כי אם לפי דברי (מל"ט י"ז א') משה כינס את ישראל להר סיני ואליהו כינסם להר הכרמל משה ביער עובדי ע"ז שימו איש חרבו על יריכו וגו' (שמות ל"ב כ"ז) ואליהו ביער ע"ז ותפש נביאי הבעל ושחטם משה קנאי מי לה' אלי (שם/שמות/ שם/ל"ב/ כ"ז) ואליהו קנאי ויאמר אליהו לכל העם גשו נא אלי (מלכים א' י"ח ל') משה נטמן במערה ושמתוך בנקרת הצור (שמות ל"ג כ"ב) ואליהו נטמן במערה ולן שם כדכתיב ויבא אל המערה וילן שם (מלכים א' י"ט ט') במשה ויבא אל הר האלקים (שמות ג' א') ובאליהו ויבא אל הר האלקים (מלכים שם/א' י"ט/ ח') משה שהה ארבעים יום וארבעים לילה שלא שתה וכן אליהו הלך בכח האכילה ההיא ארבעים יום...